

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Indias Regjering som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

DE PERSONER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

DE SKATTER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

1. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:
 - a) I India:
 - (i) inntektsskatt inkludert tilleggsavgifter pålagt i henhold til lov om inntektsskatt av 1961 (nr. 43 for 1961);
 - (ii) tilleggsskatt pålagt i henhold til lov om tilleggsskatt på selskapsoverskudd av 1964 (nr. 7 for 1964);
 - (iii) formuesskatt pålagt i henhold til lov om formuesskatt av 1957 (nr. 27 for 1957);(i det følgende kalt indisk skatt).
 - b) I Norge:
 - (i) inntektsskatt til staten;
 - (ii) inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - (iii) inntektsskatt til kommunen;
 - (iv) fellesskatt til Skattefordelingsfondet;
 - (v) formuesskatt til staten;
 - (vi) formuesskatt til kommunen;
 - (vii) skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder transport av utvunnet petroleum;
 - (viii) avgift til staten av honorar som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;
 - (ix) sjømannsskatt;(i det følgende kalt «norsk skatt»).

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

2. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter, nevnt i punkt 1, blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om alle vesentlige endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) «India» betyr det indiske territorium herunder sjøterritoriet og luftrommet over, samt enhver annen maritim sone hvor India overensstemmer med indisk lovgivning og folkeretten har suverene rettigheter, andre beføyelser og jurisdiksjon;
 - b) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmer med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;
 - c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Norge eller India, slik det fremgår av sammenhengen;
 - d) «skatt» betyr indisk eller norsk skatt, slik det fremgår av sammenhengen, men omfatter ikke beløp som skal erlegges på grunnlag av en forseelse eller forsømmelse med hensyn til skatter som omfattes av denne overenskomst eller som utgjør straffetillegg ilagt i tilknytning til slike skatter;
 - e) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning som i henhold til gjeldende skattelovgivning i de respektive kontraherende stater behandles som en skattemessig enhet;
 - f) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i henhold til gjeldende skattelovgivning i de respektive kontraherende stater behandles som et selskap eller juridisk person;
 - g) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
 - h) «kompetent myndighet» betyr for så vidt angår India, «the Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue)» eller den som har fullmakt fra dette; og for så vidt angår Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - i) «statsborgere» betyr alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat og alle juridiske personer, interessensskaper og sammenslutninger som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
 - j) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretagende i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i den, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende kontraherende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignede kriterium.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat har har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
 - c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale;
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den anses for bosatt (hjemmehørende) i den stat den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted;
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes;
 - g) et lagerhus der en person yter lagringstjenester til andre;
 - h) et gårdsbruk, plantasje eller annet sted hvor jordbruk, skogbruk, plantasjevirkosomhet eller lignende virksomhet utøves;
 - i) lokaler som brukes som utsalgssted eller til å motta eller erverve bestillinger;
 - j) en installasjon eller innretning som brukes til undersøkelse av naturforekomster;

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

- k) stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings-, eller installasjonsprosjekt eller tilsynsvirksomhet i tilknytning til slike, men bare hvis slikt sted opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer mer enn tre måneder, eventuelt sammen med andre slike steder, prosjekter eller virksomheter;
 - l) ytelse av tjenester, herunder konsulenttjenester, av et foretagende gjennom ansatte eller annet personell som er engasjert av foretagendet for dette formål, men bare hvis denne type virksomhet utøves i landet (i anledning det samme eller et tilknyttet prosjekt) i et eller flere tidsrom som tilsammen overstiger seks måneder i løpet av en 12 måneders periode.
3. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, eller utstilling av varer som tilhører foretagendet;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for lagring eller utstilling;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer, eller til innsamling av opplysninger, for foretagendet;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskaplig forskning eller for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
- Bestemmelsene i underpunktene a) til e) skal imidlertid ikke komme til anvendelse dersom et foretagende opprettholder et annet fast forretningssted i den annen kontraherende stat for andre formål enn de som angis i de nevnte underpunkter.
4. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som bestemmelsene i punkt 5 gjelder for, opptrer i en kontraherende stat på vegne av et foretagende i den annen kontraherende stat, anses foretagendet, uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, for å ha et fast driftssted i den førstnevnte kontraherende stat, dersom
- a) han har og vanligvis utøver i denne stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretagendet, bortsett fra hvis hans virksomhet er begrenset til innkjøp av varer på vegne av foretagendet;
 - b) han ikke har slik fullmakt, men vanligvis opprettholder i den førstnevnte stat et varelager hvorfra han regelmessig utleverer varer på vegne av foretagendet; eller
 - c) han vanligvis erverver bestillinger i den førstnevnte stat, helt eller i det vesentlige for foretagendet selv, eller for foretagendet og andre foretagender som kontrollerer, blir kontrollerte av, eller som er underlagt den samme felles ledelse som dette foretagende.
5. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for å ha fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne annen stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet. Hvis imidlertid virksomheten til en slik representant helt eller for det vesentlige utøves på vegne av dette foretagendet selv, eller på vegne av dette foretagendet og andre

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

foretagender som kontrollerer, blir kontrollert av, eller er underlagt den samme felles ledelse som dette foretagendet, skal han ikke anses som en uavhengig mellommann i dette punkts forstand, med mindre det blir påvist at transaksjonene mellom representanten og foretagendet ikke ble foretatt på vilkår som ville ha vært avtalt mellom uavhengige parter («armlengdevilkår»). I så fall får bestemmelsene i punkt 4 anvendelse.

6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver virksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskap som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, båter og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives:
 - a) dette faste driftssted;
 - b) salg i denne annen stat av varer av samme eller lignende art som de som selges gjennom det faste driftssted, eller
 - c) annen forretningsvirksomhet som utøves i denne annen stat av samme eller lignende art som den som drives gjennom det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

- driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det i samsvar med bestemmelsene og begrensningene i denne stats skattelovgivning innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Imidlertid skal det ikke innrømmes slikt fradrag for beløp (bortsett fra for refusjon av faktiske utgifter) som eventuelt måtte bli betalt av det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til et av dets øvrige kontorer i form av royalties, honorarer eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter, know-how eller andre rettigheter, eller i form av provisjon eller andre betalinger for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetagende, i form av renter av penger utlånt til det faste driftssted. Likeledes skal det ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste ikke tas hensyn til beløp (bortsett fra for refusjon av faktiske utgifter) som det faste driftssted avkrever foretagendets hovedkontor eller et av dets øvrige kontorer i form av royalties, honorarer eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter, know-how eller andre rettigheter, eller i form av provisjon eller andre betalinger for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetagende, i form av renter av penger utlånt til foretagendets hovedkontor eller til et av dets øvrige kontorer.
 4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne kontraheerende stat fra å fastsette den skattbare fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig. Den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
 5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretagendet.
 6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
 7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

LUFTFART

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat ved driften av luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetagende eller i et internasjonalt driftskontor.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal få anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dens andel i nevnte organisasjon.
4. Ved anvendelsen av denne artikkel skal renter av kapital som er knyttet til driften av luftfartøy i internasjonal fart, ansees som fortjeneste oppebåret ved driften av slike luftfartøyer, og bestemmelsene i artikkel 12 skal ikke komme til anvendelse når det gjelder slike renter.
5. Uttrykket «driften av luftfartøy» skal bety virksomhet ved lufttransport av passasjerer, post, buskap eller gods, utøvet av eiere, leiere eller befraktere av luftfartøy, herunder salg av billetter for slik transport på vegne av andre foretagender, tilfeldig leie av luftfartøy og enhver annen virksomhet direkte knyttet til slik transport.

Artikkel 9

SKIPSFART

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en kontraherende stat ved driften av skip i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 kan fortjeneste ved driften av skip i internasjonal fart skattlegges i den kontraherende stat hvor slik virksomhet blir utøvet, men den skatt som beregnes skal ikke overstige 50 prosent av den skatt som ellers ville vært pålagt i henhold til den interne lovgivning i denne stat. Ved anvendelse av dette punkt skal den fortjeneste som skattlegges i India ikke overstige 7,5 prosent av de beløp som mottas for transport av passasjerer eller gods tatt ombord i India.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltagelse i en «pool», et felles forretningsforetagende eller i et internasjonalt driftskontor.
4. Et foretagende skal anses for å være et foretagende i begge kontraherende stater hvis:
 - a) foretagende blir drevet av et selskap eller annen sammenlutning av personer som alle er solidarisk ansvarlige og hvorav minst en person har ubegrenset ansvar; og
 - b) minst en av disse personer er bosatt i en av de kontraherende stater og en eller flere av dem er bosatt i den annen kontraherende stat; og
 - c) den virkelige ledelse for foretagende ikke blir utøvet utelukkende i en av de kontraherende stater.

I så fall skal foretagendets fortjeneste, med forbehold av punkt 2 i denne artikkel, skattlegges i den stat hvor de interessenter som er nevnt i underpunktene b) er bosatt og i forhold til deres andel av fortjenesten. Bestemmelsene i dette punkt skal ikke tolkes slik at det innrømmes lempninger for deltagere som er bosatt i en annen stat enn de kontraherende stater.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

5. Ved anvendelsen av denne artikkel skal fortjeneste ved driften av skip innbefatte fortjeneste oppebåret ved bruk, vedlikehold og leie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) i forbindelse med transport av gods eller varer i internasjonal fart.

Artikkel 10

FORETAGENDER MED FAST TILKNYTNING TIL HVERANDRE

I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kont ann kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skatlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

Artikkel 11

DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skatlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skatlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne kontraherende stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp, hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (unntatt interessentskap) som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene, og dividendene kan henføres til en ny innbetaling;
 - b) 25 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Dette punkt berører ikke skatleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

3. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som i henhold til lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige per-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

sonlige tjenester fra et fast sted der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
6. Uttrykket «ny innbetaling» som anvendes i punkt 2 i denne artikkel betyr aksjekapital, bortsett fra bonusaksjer, utstedt etter datoen for ikrafttredelsen av denne overenskomst av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat, og hvis virkelige rettighetshaver er bosatt i den annen kontraherende stat.

Artikkel 12

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til rentene, og rentene er betalt i henhold til et lån eller gjeldsfordring som er oppstått etter datoen for ikrafttredelsen av denne overenskomst, skal den skatt som ilegges ikke overstige 15 prosent av rentenes bruttobeløp.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, —
 - a) skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat være unntatt fra skatt i denne stat hvis de mottas av og rettmessig tilkommer:
 - (i) den annen kontraherende stats regjering eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller
 - (ii) den annen kontraherende stats sentralbank;
 - b) skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat være unntatt fra skatt i denne kontraherende stat i den utstrekning det godkjennes av denne stat, hvis de mottas av og rettmessig tilkommer enhver annen person enn de som omhandles i underpunkt a) og som er bosatt i den annen kontraherende stat, forutsatt at transaksjonen som ligger til grunn for gjeldsfordringen i denne henseende er blitt ansett av regjeringen i den førstnevnte kontraherende stat for å fremme den industrielle utvikling av denne stat.
4. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkel.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.
6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren av rentene er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
7. Når et rentebeløp, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

ROYALTY OG GODTGJØRELSE FOR TEKNISKE TJENESTER

1. Royalty og godtgjørelse for tekniske tjenester som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty og godtgjørelse for tekniske tjenester kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat som den skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning. For så vidt gjelder godtgjørelse for tekniske tjenester skal den skatt som beregnes ikke overstige 20 prosent av slik godtgjørelse, i den utstrekning slik godtgjørelse er betalt i henhold til en kontrakt som er undertegnet etter datoen for ikrafttreddelsen av denne overenskomst. Hvis India etter ikrafttreddelsen av denne overenskomst, blir enig med en annen stat enn Norge om en lavere indisk skattesats, skal denne sats benyttes ved anvendelse av dette punkt.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, know-how, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av, eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

4. Uttrykket «godtgjørelse for tekniske tjenester» i denne artikkel betyr betaling av ethvert beløp til annen person enn arbeidstager hos den som foretar utbetalingen, som vederlag for tjenester av administrativ, teknisk eller konsulentmessig art, herunder tjenesteytelser fra teknisk eller annet personell.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester er bosatt i en kontraherende stat og utøver foretningsevirsomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester skrives seg fra, eller i denne annen kontraherende stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom eller kontrakt som foranlediger betalingen av royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.
6. Royalty og godtgjørelse for tekniske tjenester skal anses å skrives seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne kontraherende stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å erlegge royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester er knyttet til, og som royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester blir belastet, da skal royaltyen eller godtgjørelsen for tekniske tjenester anses å skrives seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
7. Når royaltybeløpet eller godtgjørelsen for tekniske tjenester, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, overstiger det beløp som ville ha vært betalt hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 14

FORMUESGEVINST

1. Gevinst som en person bosatt i kontraherende stat oppbeholder ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretandet) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart eller løsøre (herunder containere og tilknyttet utstyr) knyttet

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

til driften av slike skip og luftfartøy kan bare skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

4. Gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hvis formue direkte eller indirekte hovedsakelig består av fast eiendom som ligger i en kontraherende stat, kan skattlegges i denne stat.
5. Gevinst ved avhendelse av andre aksjer enn de som er omhandlet i punkt 4, i et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan skattlegges i denne stat.
6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i de ovenstående punkter skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 15

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (FRITT YRKE)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, bortsett fra i de følgende tilfelle da inntekten også kan skattlegges i den annen kontraherende stat:
 - a) dersom han i den annen kontraherende stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet. I så fall kan bare så meget av inntekten som kan tilskrives dette faste sted skattlegges i denne annen stat; eller
 - b) dersom han oppholder seg i den annen kontraherende stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av to sammenhengende inntektsår. I så fall kan bare så meget av inntekten som skriver seg fra virksomhet utført i denne annen stat skattlegges i denne annen stat.

I den utstrekning den foran nevnte godtgjørelse ikke skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, kan godtgjørelsen imidlertid skattlegges i den annen stat.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, kirurg, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 16

USELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (LØNNSARBEID)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 17, 18, 19, 20, 21 og 22, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av to sammenhengende inntektsår; og

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt; og
 - c) godtgjørelsen ikke har naturlig forbindelse med virksomhet som drives av et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy i internasjonal fart av et foretagende i en kontraherende stat skattlegges i denne. Hvor en person bosatt i Norge mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombort i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkel 17

STYREGODTGJØRELSE OG GODTGJØRELSE TIL ADMINISTRATIVT PERSONELL PÅ HØYESTE NIVÅ

1. Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbevares av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder som innehaver av administrativ stilling på høyeste nivå i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 18

INNTEKT OPPEBÅRET AV ARTISTER OG IDRETTSUTØVERE

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 15 og 16, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, såsom skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 15 og 16, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, skal inntekt som skriver seg fra virksomhet som nevnt i punkt 1 unntas fra beskatning i den kontraherende stat hvor slik virksomhet utøves hvis besøket av artisten eller idrettsutøveren er utført innen rammen av kulturutveksling mellom de to kontraherende stater, eller som direkte eller indirekte, helt eller delvis, er støttet av offentlige fond i den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 19

GODTGJØRELSE OG PENSJON MED HENSYN TIL OFFENTLIG TJENESTE

1. a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, for tjenester som

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

- er ytet denne stat eller en av nevnte forvaltningsmyndigheter i anledning av offentlig myndighetsutøvelse, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- b) Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - (i) er statsborger av denne stat; eller
 - (ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre de nevnte tjenester der.
2. a) Enhver pensjon som utredes av, eller ved belastning av fond opprettet av, en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller en av nevnte forvaltningsmyndigheter skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b) Slike utbetalinger skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis:
 - (i) mottakeren er bosatt i, og statsborger av, denne annen stat; eller
 - (ii) slik pensjon er unntatt fra skatt i den førstnevnte stat.
 3. Bestemmelsene i artiklene 16, 17 og 20 skal få anvendelse på godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

ANDRE TJENESTEPENSJONER, LIVRENTER OG UNDERHOLDSBIDRAG

1. Enhver pensjon bortsett fra pensjon omhandlet i artikkel 19, eller enhver livrente som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat fra kilder i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat.
2. Uttrykket «pensjon» betyr en periodisk utbetaling som vederlag for tidligere tjenester eller som kompensasjon for skader pådratt under utførelsen av tjenesten.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som skal betales periodevis til fastsatte tider på livstid, eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom i henhold til en forpliktelse til å erlegge betaling som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.
4. Underholdsbidrag mottatt av en person bosatt i Norge og som betales av en person bosatt i India, skal unntas fra skattlegging i Norge i den utstrekning slike utbetalinger ikke er fradragsberettigede med hensyn til indisk skatt.

Artikkel 21

UTBETALINGER TIL STUDENTER OG LÆRLINGER

1. En student eller forretningslærling som er, eller imidlertid før sitt opphold i en kontraherende stat, var bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

2. Med hensyn til tilskudd, stipend og godtgjørelse fra tjeneste som ikke er omfattet av punkt 1, skal en student eller forretningslærling som nevnt under punkt 1 under utdannelsen eller opplæringen i tillegg ha krav på de samme fritak, lettelser eller nedsettelse ved skattleggingen som innrømmes personer bosatt i den stat han oppholder seg.

Artikkel 22

ANNEN INNTEKT

1. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 2, skal inntekter som oppbevares av en person bosatt i en kontraherende stat, uansett hvor de skriver seg fra, og som er uttrykkelig nevnt i de foranstående artikler i denne overenskomst, bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen kontraherende stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.
3. Uten hensyn til bestemmelsene i punktene 1 og 2, kan inntekter som oppbevares av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som skriver seg fra den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 23

VIRKSOMHET UTENFOR KYSTEN

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punkt 3 og 4 i denne artikkel, med hensyn til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.
3. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en 12 måneders periode. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a) virksomhet utøvet av et foretagende som er tilknyttet et annet foretagende skal anses for å være utøvet av det foretagende som det er knyttet til, hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver;
 - b) to foretagender skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller av flere andre personer.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

4. Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaget har sitt sete.

Uansett bestemmelsene i dette punkt, kan fortjeneste oppebåret ved slik virksomhet også skattlegges i den kontraherende stat hvor virksomheten finner sted, men den skatt som beregnes skal ikke overstige 50 prosent av den skatt som ellers ville vært pålagt i henhold til intern lovgivning i denne stat. Ved anvendelsen av dette punkt skal den fortjeneste som skattlegges i India ikke overstige 7,5 prosent av de beløp som mottas. Hvis imidlertid India etter ikrafttredelsen av denne overenskomst blir enig med en annen stat enn Norge om en lavere indisk skattesats, skal denne sats benyttes ved anvendelse av dette punkt.

5. a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, skal lønn og annen lignende godtgjørelse, som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, kunne skattlegges bare i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat og forutsatt at arbeidet utenfor kysten av denne stat er utøvet i et tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en 12 måneders periode.
- b) Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført ombord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaget har sitt sete.

Artikkel 24

FORMUE

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som består av skip og luftfartøy som drives i internasjonal fart og løsøre (innbefattet containere og tilknyttet utstyr) knyttet til driften av slike skip og luftfartøy, skal bare kunne

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

skattlegges i den kontraherende stat hvor eieren av slike skip, luftfartøyer eller løsøre er bosatt.

4. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 25

FREMGANGSMÅTE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. Skattleggingen av inntekt og formue skal i hver av de kontraherende stater fortsatt følge gjeldende lovgivning i vedkommende stat med mindre bestemmelsene i denne overenskomst uttrykkelig fastsetter noe annet.
2. Når en person bosatt i India oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal India innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som direkte eller ved fradrag er betalt i Norge; og som fradrag i vedkommende persons formuesskatt et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i Norge. Slikt fradrag skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av inntekts- eller formuesskatten (beregnet før fradraget gis) som kan henføres til henholdsvis den inntekt eller formue som kan skattlegges i Norge. Hvis vedkommende person er et selskap som svarer tilleggs skatt i India, skal fradraget for så vidt gjelder inntektsskatt betalt i Norge, i første omfang innrømmes mot inntektsskatt som selskapet betaler i India, og eventuell differanse mot tilleggs skatt som dette svarer i India.
3. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i India skal Norge med forbehold av bestemmelsene i underpunktene 4, 5, 6 og 7 unnta slik inntekt eller formue fra skatt i Norge.
4. Når en person bosatt i Norge mottar inntekter som i henhold til bestemmelsene i artiklene 9, 11, 12, 13, 14 punkt 5, 17, 22 og 23 kan skattlegges i India, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i India. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra India.
5. Med hensyn til godskrivning som omhandlet i punkt 4, skal uttrykket «inntektsskatt betalt i India» ansees å innbefatte ethvert beløp som uansett år ville ha vært pliktig betalt skatt i India i henhold til Indias lovgivning og denne overenskomst, men hvor unntak fra eller nedsettelse av skatten innrømmes for det året i henhold til:
 - a) paragraf 10(4), 10(4A), 10(4B), 10(6)(vii), 10(15)(iv) og 80-L i Inntektsskatteloven av 1961 (nr. 43 i 1961), i den utstrekning disse var i kraft, og ikke har blitt endret siden datoen for undertegningen av denne overenskomst, eller bare har blitt gjenstand for mindre endringer som ikke forandrer deres generelle karakter; eller
 - b) enhver annen bestemmelse som måtte bli vedtatt etter den 11. november 1983, og som innrømmer fradrag ved fastsettelsen av skattepliktig inntekt eller unntak eller nedsettelse av skatt, som de kontraherende staters kompetente

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

myndigheter anser for å være gitt til fremme av den økonomiske utvikling av India, dersom bestemmelsen ikke har blitt endret deretter, eller bare har blitt gjenstand for mindre endringer som ikke forandrer dens generelle karakter.

Dette punkt får ikke anvendelse for artikkel 17.

6. Med hensyn til den godskrivning som omhandles i punkt 4, skal indisk skatt på renter ansees å ha blitt betalt etter en sats på ikke mindre enn 15 prosent.
7. Bestemmelsene i punktene 5 og 6 i denne artikkel skal gjelde i de første 10 år som overenskomsten har virkning, men de kontraherende staters kompetente myndigheter kan rådføre seg med hverandre for å avgjøre hvorvidt denne periode skal forlenges.
8. Når en person i henhold til denne overenskomst er bosatt i en kontraherende stat og unntatt fra skatt i denne kontraherende stat med hensyn til inntekt eller formue oppbåret eller eid i den annen kontraherende stat, kan den førstnevnte kontraherende stat ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue, anvende den skattesats som ville ha kommet til anvendelse dersom inntekten eller formuen som i henhold til denne overenskomst er unntatt fra skatt ikke hadde vært unntatt.

Artikkel 26

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngdende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats egne borgere under de samme forhold.
3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i den annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne annen stat som utøver samme virksomhet under de samme forhold og betingelser.
4. Intet i denne artikkel skal tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer som ikke er bosatt i denne stat slike personlige fradrag, fritak, nedsettelse og fradrag ved beskatningen, som den på grunn av lovgivningen bare innrømmer personer som er bosatt der.
5. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 12 punkt 7 eller artikkel 13 punkt 7 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretagende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretagendets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretagendets skattepliktige formue på de samme vilkår som gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

6. Foretagender i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt under de samme forhold og betingelser.
7. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at det forplikter en kontraherende stat til å innrømme statsborgere av den annen kontraherende stat, som ikke er statsborgere av førstnevnte kontraherende stat, særskilte skattelettelser som tilstås tilbakevendte statsborgere av denne kontraherende stat.

Artikkel 27

FREM GANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 26 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i de to staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra mottakelsen av den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i overenskomsten.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå fram til en avtale, kan utvekslingen skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 28

UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger (herunder dokumenter) som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som kommer inn under overenskomsten, i særdeles-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

- het opplysninger som er nødvendige for å forhindre skattesvik og -unndragelse. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må, dersom disse betraktes som hemmelige i senderstaten, bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som kommer inn under overenskomsten, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging eller avgjøre klager vedrørende disse skatter. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. De kompetente myndigheter skal ved rådslagning utvikle passende vilkår, metoder og teknikker for gjennomføringen av slik utveksling av opplysninger, herunder hvor hensiktsmessig utveksling av opplysninger i forbindelse med skatteunndragelse.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlig administrativ praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 29

BISTAND VED INNFORDRING

1. De kontraherende stater påtar seg å bistå og støtte hverandre ved innfordring av skatter som omfattes av denne overenskomst, og som ikke lenger kan påklages i den stat som fremmer anmodningen.
2. Anmodning om bistand til innfordring av en av de kontraherende staters skattekrav som ikke lenger kan påklages i denne stat, aksepteres for innfordring av den annen kontraherende stat, og slikt skattekrav skal innfordres i samsvar med den lovgivning og administrative praksis som kommer til anvendelse ved innfordring og oppkreving av dets egne skatter.
3. Anmodningen om bistand til innfordring av et skattekrav skal ledsages av:
 - a) en erklæring om at skattekravet gjelder skatt som omfattes av overenskomsten og som ikke lenger kan bestrides,
 - b) en bekreftet kopi av det dokument som gir grunnlag for innfordring i den stat som fremmer anmodningen,
 - c) eventuelle andre dokumenter som er nødvendige for innfordringen, og
 - d) hvis hensiktsmessig, av en bekreftet kopi av eventuelle relevante avgjørelser fra et administrativt organ eller domstol.
4. For så vidt gjelder indisk skatt skal anmodningen sendes fra central board of direct taxes, department of Revenue til Finans-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

departementet, Kongeriket Norges regjering, og for så vidt gjelder norsk skatt skal anmodningen sendes fra Finansdepartementet til Central Board of Direct Taxes, Department of Revenue i India.

5. Dersom skattekravet på grunn av anke eller andre prosessuelle forhold, ennå ikke er rettskraftig kan en kontraherende stat, i den hensikt å beskytte sine skatteinntekter, anmode den annen kontraherende stat om å ta i bruk slike midlertidige forholdsregler som er hjemlet i lovgivningen i denne annen kontraherende stat.
6. Anmodning om bistand til innfordring av en skattyters skatteforpliktelse skal bare fremmes dersom denne skattyteren i den kontraherende stat som fremmer anmodningen ikke har tilstrekkelige adekvate eiendeler som kan dekke skattekravet.
7. Den kontraherende stat hvor skatt er inndrevet i henhold til punktene 1, 2 og 5 i denne artikkel, skal umiddelbart overføre det inndrevne beløp til den annen kontraherende stat.

Artikkel 30

DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE TJENESTEMENN

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 31

IKRAFTTREDELSE

1. Hver av de kontraherende stater skal underrette den andre om at de prosedyrer som kreves etter dets lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft er gjennomført. Overenskomsten trer i kraft i det år den er undertegnet, og får deretter virkning:
 - a) i India, med hensyn til inntekt oppebåret i ethvert foregående år (inntektsår) som begynner på eller etter den 1. april som følger nærmest etter det kalenderår da overenskomsten ble undertegnet;
 - b) i Norge, med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i ethvert slikt år) som følger nærmest etter det år da overenskomsten ble undertegnet.
2. Overenskomsten mellom Regjeringen i India og Regjeringen i Norge til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt, undertegnet den 20. juli 1959, skal opphøre, og skal ikke ha virkning med hensyn til skatter av inntekt som denne overenskomst i henhold til bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel får anvendelse på.

Artikkel 32

OPPHØR

Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan på eller før den 30. juni i ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år regnet fra ikrafttredelsesdatoen, gjennom diplomatiske kanaler, gi den annen kontraherende stat skriftlig varsel om opphør. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) i India, med hensyn til inntekt oppebåret i ethvert foregående år (inntektsår) som begynner på eller etter den 1. april som

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

følger nærmest etter det kalenderår hvor varsel om opphør blir gitt, og med hensyn til formue som besittes ved utløpet av ethvert inntektsår som begynner på eller etter den 1. april som følger nærmest etter det kalenderår varsel om opphør blir gitt;

- b) i Norge, med hensyn til skatter av inntekt og formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i ethvert slikt år) som følger nærmest etter det år varsel om opphør blir gitt.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst. Utferdighet i to eksemplarer i New Delhi denne 31. dag i desember i nittenhundreogåttiseks, på hindi og det norske og engelske språk, slik at alle tekster har samme gyldighet. I tilfelle fortolknings-
tvil skal den engelske tekst være avgjørende.

For Kongeriket Norges
Regjering

For Republikken Indias
Regjering

Kåre Dæhlen

C. K. Tikku

PROTOKOLL

Samtidig med undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norges regjering og Republikken Indias regjering om unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er de undertegnede blitt enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrert del av overenskomsten:

1. Til artikkel 16

Når et foretagende som er engasjert i drift av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart, er et ubegrenset ansvarlig interessentskap hvor en eller flere av deltagerne er bosatt i den ene kontraherende stat og en eller flere av detagerne i den annen kontraherende stat, og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater ikke oppnår enighet om spørsmålet om i hvilken av de kontraherende stater den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete, kan godtgjørelse som omhandlet i artikkel 16 punkt 3 skattlegges i den kontraherende stat hvor mottageren er bosatt.

2. Til artikkel 25

De kontraherende stater er enige om at artikkel 25 punkt 3 og 4 etter anmodning av Norge, fremmet på diplomatisk vei, skal skiftes ut og erstattes med den nedenfor angitte tekst. Den nye tekst skal tre i kraft den 30. dag etter bekreftelsen gjennom diplomatisk vei at noten er mottatt, og skal første gang få virkning for skatter av inntekt og formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperioder avsluttet i dette år) som følger nærmest etter det kalenderår utvekslingen av noten fant sted:

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken India til unngåelse
av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Vedlegg

«3 og 4:

Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller formue som i hehold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i India, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektseller formuesskatt et beløp som tilsvarende den skatt som er betalt i India. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra India eller den formue som eies der.»

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokoll. Utferdighet i to eksemplarer i New Delhi denne 31. dag i desember i nittenhundreogåttiseks, på hindi og det norske og engelske språk, slik at alle tekster har samme gyldighet. I tilfelle fortolkningstvill skal den engelske tekst være avgjørende.

For Kongeriket Norges
Regjering

For Republikken Indias
Regjering

Kåre Dæhlen

C. K. Tikku
